

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/198/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313201725
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5313201725.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Secapital S. á.r.L., 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovoľvodstvo, zapísaná v obchodnom registri oddiel B, vložka 108305, zast. Advokátska kancelária Gallo s.r.o., IČO: 36715352, Jilemnického 30, Martin, proti odporcovi: H. W., nar. X.XX.XXXX, P. W. XXX, zast. JUDr. Ladislav Ščury, advokát, T. XXXX, K., o zaplatenie istiny 2.141,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5C/50/2013-81 zo dňa 12.11.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 5C/50/2013-81 zo dňa 12.11.2015 zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.716,25 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.716,25 Eur od 12.11.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcu zároveň zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 77,11 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh a trovy právneho zastúpenia vo výške 143,37 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozsudok odôvodnil vykonaným dokazovaním, na základe ktorého mal preukázané, a to zo Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky z 20.11.2009, že veriteľ - právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 1.894,30 Eur s dohodnutým počtom splátok 40, celková suma pôžičky 2.848,80 Eur, výška mesačnej splátky 59,35 Eur, RPMN 23,97 Eur, ročná úroková sadzba 23,97 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 954,50 Eur. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v dohodnutých mesačných splátkach. Odporca porušil zmluvné podmienky, nakoľko nezaplatil dohodnuté mesačné splátky riadne a včas v dojednanej výške. Celkovo uhradil 178,05 Eur, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad vystavenom navrhovateľom. Odporca najskôr rozporoval výšku uhradenej čiastky, no neskôr sa s ňou stotožnil. Na základe nesporných tvrdení oboch účastníkov konania mal súd preukázané, že odporca uhradil na pôžičku sumu 178,05 Eur, a to zaplatením prvých troch splátok pôžičky po 59,35 Eur. Zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom vyhodnotil súd prvého stupňa ako spotrebiteľský. Právny predchodca navrhovateľa má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie úverov, pričom táto skutočnosť je všeobecne známa z verejne dostupných údajov v obchodnom registri a odporca v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom vystupuje ako fyzická osoba občan nepodnikateľ, ktorý nekoná v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná

o tzv. „formulárovú zmluvu“, ktorej predtlač formulára mal navrhovateľ už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporcu, ktorý obsah tejto zmluvy žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť ani neovplyvnil. Na predmetný zmluvný vzťah bolo preto potrebné aplikovať ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a súd preto ex offio prihliadal aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na ustálenie, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd túto ex offio preskúmal a zistil, že v zmluve chýba určenie termínu splátok, je určený len počet splátok. Splatnosť splátok je určená len vo všeobecno-obchodných podmienkach, nie v zmluve. Z ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd preto považoval poskytnutú pôžičku za bezúročnú a bez poplatkov. Zo zmluvy o pôžičke mal zistené, že veriteľ poskytol dlžníkovi, teda odporcovi pri podpise zmluvy spotrebiteľský úver vo výške 1.894,30 Eur bez výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto neboli navrhovateľovi úroky a poplatky z poskytnutia tohto úveru priznané. Súd nepovažoval za platné vypovedanie zmluvy - mimoriadne zosplatnenie pôžičky, keď právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal a úver mimoriadne zosplatnil vzhľadom na omeškanie odporcu s úhradou dlhu. Súd prvého stupňa má za to, že keďže neboli termíny splátok uvedené priamo v zmluve, nemohol sa dostať odporca do omeškania s ich splácaním. Odporca nebol riadne informovaný tak, ako to vyžaduje zákon č. 258/2001 Z. z. o splatnosti splátok, teda sa nedostal do omeškania, takže nemohlo ani vzniknúť právo na vypovedanie zmluvy a mimoriadne zosplatnenie pôžičky. Súd sa ale nestotožnil ani s námietkou premlčania vznesenou odporcom. Keďže v zmluve chýba termín splátok, nemohol sa odporca dostať do omeškania, a teda nemohla ani začať plynúť premlčacia lehota. Aj keby súd bral do úvahy termíny splátok uvedené vo všeobecno-obchodných podmienkach a v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka by pre posúdenie otázky premlčania zobral do úvahy výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, vzhľadom na podanie návrhu na súd 19.02.2013 by boli premlčané iba prvé 2 splátky (do 20.12.2009 a do 20.01.2010), ktoré ale odporca uhradil tak, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad. Keďže navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.894,30 Eur a tento sa považuje za poskytnutý bez úrokov a poplatkov a odporca už uhradil sumu 178,05 Eur, preto navrhovateľovi vzniklo právo na zaplatenie sumy 1.716,25 Eur, ku ktorej sume súd odporcu zaviazal. V tejto časti považoval návrh za podaný dôvodne.

V časti zmluvnej pokuty vo výške 259,26 Eur žalobu zamietol. V prípade zmluvnej pokuty súd konštatuje, že je potrebné pri uzavretí zmluvnej pokuty akceptovať zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V úverovej zmluve nebola zahrnutá zmluvná pokuta. Bola súčasťou len všeobecných obchodných podmienok, to znamená, že je zahrnutá v predformulovanom texte, ktorý odporca nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť. Je nepravdepodobné, že by sa odporca riadne oboznámil s podmienkami vzhľadom na minimalizované písmo, ako aj ich rozsah v čase uzavretia zmluvy. Bolo predovšetkým povinnosťou právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť riadne informácie ohľadom zmluvných podmienok. Postup právneho predchodcu navrhovateľa, ktorý do textu všeobecných obchodných podmienok zapracoval závažné zmluvné podmienky, o ktorých neinformoval odporcu, je možné hodnotiť ako určité klamlivé opomenutie, v dôsledku ktorého odporca náležite nemohol zvážiť, či takáto zmluva nebude znamenať pre neho určitú ujmu. Súd preto vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku týkajúcu sa dojednaní zmluvnej pokuty, pretože nebola výsledkom individuálneho dojednaní medzi účastníkmi záväzkového vzťahu. Z týchto dôvodov by priznal navrhovateľovi uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty s poukazom na to, že neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná. Okrem istiny a zmluvnej pokuty navrhovateľ požadoval tiež zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške, priznaná úroková miera 8,05 % ročne zodpovedá ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Súd priznal úrok z omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa návrhu čiastočne vyhovel a priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie sumy 1.716,25 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1.716,25 Eur od 12.11.2015 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol postupom podľa ust. § 142 ods. 2 a priznal navrhovateľovi právo na ich pomernú náhradu vo výške jeho čistého úspechu vo veci. Keďže predmetom konania bol nárok na zaplatenie sumy 2.141,97 Eur, pričom súd návrhu vyhovel vo výške 1.716,25 Eur, úspech navrhovateľa je 80,12 % a neúspech je 19,88 %, teda čistý úspech je 60,24 %. Tieto trovy predstavujú súdny poplatok

vo výške 128,- Eur a trovy právneho zastúpenia boli priznané z hodnoty veci 2.141,97 Eur, a to za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie po 91,28 Eur, podanie návrhu 91,28 Eur) 2x režijný paušál 7,81 Eur + 20% DPH, čo zodpovedá sume 237,82 Eur, keď pri pomernej výške úspechu 60,24 % súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 77,11 Eur z titulu zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 143,37 Eur.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie tak navrhovateľ, ako aj odporca.

Navrhovateľ v podanom odvolaní vytýkal prvostupňovému súdu to, že súd nesprávne právne posúdil dátum, kedy mal navrhovateľovi vzniknúť nárok na úrok z omeškania, keď mu tento priznal až odo dňa vyhlásenia rozsudku, t.j. od 12.11.2015 do zaplattenia. Keďže odporca je v omeškani so zaplattením sumy 1.716,25 Eur, ktorú súd považoval za dôvodnú, vznikol žalobcovi nárok na zaplattenie úroku z omeškania, a to vzhľadom na charakter uzatvorenej zmluvy ako spotrebiteľskej podľa predpisov občianskeho práva. Navrhovateľ v petite žalobného návrhu požadoval úrok z omeškania 9 % ročne od 02.06.2010, a to do zaplattenia v zmysle „vypovedania zmluvy“ zo dňa 18.05.2010. Vo vypovedaní zmluvy bol odporca vyzvaný na uhradenie celkového dlhu v lehote 5 dní od tohto doručenia. Vypovedanie zmluvy bolo odporcovi doručené dňa 27.05.2010, 5-dňová lehota na úhradu uplynula 01.06.2010, a preto navrhovateľ požadoval zákonný úrok z omeškania od nasledujúceho dňa, t.j. od 02.06.2010. V zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v čase omeškania žalovaného so zaplattením dlžnej sumy, t.j. dňa 02.06.2010 platila právna úprava, v zmysle ktorej výška úroku z omeškania bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu z omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom úroková sadzba Európskej centrálnej banky pre hlavné refinančné operácie bola ku dňu 02.06.2010 vo výške 8 % + 1 % = 9 %. Navrhovateľ má za to, že došlo k platnému vypovedaniu zmluvy a nemožno sa stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že neuvedenie termínu splátok zakladá neplatnosť vypovedania zmluvy a následné nepriznanie úrokov z omeškania. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zaviazže odporcu k povinnosti zaplatiť 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.716,25 Eur od 02.06.2010 do zaplattenia.

Odporca v podanom odvolaní uviedol, že pokiaľ ide o súdom priznaný ročný úrok z omeškania vo výške 8,05 %, s tým nemôže súhlasiť, pretože v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike sa sadzba pre hlavné refinančné obchody vykonávané eurosystémom v rámci európskeho systému centrálnych bánk považuje za základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, pričom od 10.09.2014 sadzba pre hlavné refinančné operácie je 0,05 %. Ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ako vykonávací predpis k ust. § 53 ods. 1 a § 517 ods. 2 OZ stanovuje výšku úroku z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššiu ako základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, preto zákonný úrok z omeškania by mal byť v danom prípade vo výške 5,05 %. Taktiež nesúhlasí s uloženou povinnosťou zaplatiť trovy konania, pretože má za to, že súd mal postupovať podľa § 150 o dôvodoch hodných osobitného zreteľa a rozhodnúť tak, že žiadnemu z účastníkov neprizná právo na náhradu trov konania. Poukazuje na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá ho v roku 2009 donútila uzatvoriť s pôvodným navrhovateľom zmluvu o pôžičke a keďže sa ani po poskytnutí pôžičky jeho majetkové pomery nezlepšili, naopak, zhoršili sa, nemohol uvedenú pôžičku riadne a včas splácať. Pôvodný navrhovateľ po zistení, že nespláca pôžičku, ktorú mu poskytol, postúpil svoju pohľadávku na terajšieho navrhovateľa, ktorý si pôvodnú istinu navýšil a požadoval zaplattenie aj úrokov z omeškania. Odvolateľ má za to, že sú by mal prihliadnuť na jeho nepriaznivé majetkové pomery, ktoré mu nedovoľujú splácať predmetnú pôžičku a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporca sa písomne vyjadril k podanému odvolaniu navrhovateľa, keď uviedol, že navrhovateľ vo svojom odvolaní má za to, že súd nesprávne právne posúdil dátum, odkedy mal navrhovateľom vzniknúť nárok na úrok z omeškania, keď mu tento nárok priznal z priznanej istiny odo dňa vyhlásenia rozsudku, t.j. do 12.11.2015 do zaplattenia. Vzhľadom k tomu, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd túto preskúmal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zistil, že v zmluve chýba určenie termínu splátok. Je určený len počet splátok. Splatnosť splátok je určená len vo všeobecných obchodných podmienkach, nie v zmluve. Z ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené súd správne považoval poskytnutú pôžičku za bezúročnú a bez poplatkov. Preto sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu ohľadom vzniku nároku na úrok z omeškania,

nesúhlasil však s priznaným ročným úrokom vo výške 8,05 %, keď podľa odporcu tento úrok má byť vo výške 5,05 %.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že nakoľko záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013 a k omeškaniu s plnením peňažného záväzku vyplývajúceho zo zmluvy č. 5004083 došlo po 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov predošlej právnej úpravy. Pre právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.02.2013, je relevantná právna úprava v nariadení č. 87/1995 Z. z., podľa ktorej sa sadzba úrokov z omeškania vypočíta ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšená o 8 percentuálnych bodov. Preto podľa navrhovateľa je zákonný úrok z omeškania 9 % ročne od 02.06.2010 do zaplatenia, a to v zmysle „vypovedania zmluvy zo dňa 18.05.2010“. Čo sa týka námietky odporcu k priznaným trovám, poukázal na to, že hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania, je zásada úspechu vo veci. Na základe uvedeného sa navrhovateľ stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu v časti o trovách konania, keď rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal navrhovateľovi právo na ich náhradu vo výške jeho úspechu.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1) po zistení, že odvolania boli podané účastníkmi konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec plne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keď jeho rozhodnutie je jasné, zrozumiteľné a vyčerpávajúce a odvolací súd v jednotlivostiach naň poukazuje. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia v súlade s citovaným ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Z uvedených dôvodov odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľov, na ktorých založili svoje odvolanie, pretože súd prvého stupňa sa riadne vysporiadal so všetkými argumentmi, ktoré odvolatelia vo svojich odvolaniach uvádzajú. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu nezistil žiadne pochybenie, potvrdil ho ako vecne správne.

Keďže v odvolacom konaní neboli úspešní ani navrhovateľ ani odporca, nepatrí im právo na náhradu trov odvolacieho konania, preto bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.